

Arrest

nr. 166 300 van 22 april 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 16 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 december 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt, en van de beslissing van 15 februari 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, beide beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 15 februari 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. PEETERS, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, komt op 7 oktober 2006 samen met haar minderjarige kleindochter België binnen, in het bezit van een paspoort met visum kort verblijf.

Hun verblijf wordt toegestaan tot 28 oktober 2006, dit wordt omwille van medische redenen verlengd tot 30 april 2007.

Op 22 april 2008 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 28 mei 2008 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, op 4 augustus 2008 wordt dit bevel ter kennis gebracht van verzoekster.

Op 16 september 2008 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk wordt verklaard. Verzoekster wordt in het bezit gesteld van een tijdelijk verblijfsdocument.

Op 27 september 2011 geeft de arts-adviseur haar advies.

Op 21 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 22 april 2008 ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 22.04.2008 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

K. W.M., J. (R.R.: xxx)

nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

geboren te KINSHASA op (...)1947

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 16.09.2008, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de arts-adviseur van 27.09.2011 (zie gesloten omslag) blijkt dat betrokkene lijdt aan een medische problematiek die, hoewel deze kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in het herkomstland, Congo (Dem. Rep.). Betrokkene kan reizen, er blijkt geen actuele medische noodzaak tot mantelzorg.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Congo (Dem. Rep.). Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt het volgende:

Een gedeeltelijke of volledige tenlasteneming van personen met de aandoening van betrokkene is mogelijk door hulporganisaties. Deze medische opvolging, die voor 80% in Kinshasa (de geboorteplaats van betrokkene) word uitgevoerd, is gratis en kan verzekerd worden in verschillende ziekenhuizen in Kinshasa, alsook bij verschillende NGO's. De vereiste medische zorgen zijn aldus beschikbaar en toegankelijk in Congo (Dem. Rep.).

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Immigratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden.

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procédure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen.”

Op 15 februari 2012 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing:

“In uitvoering van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid / wordt aan K. W.M., J. geboren te KINSHASA, Belgisch Kongo, op (...) 1947, van Congo (Dem. Rep.) nationaliteit,

het bevel gegeven om uiterlijk op 16/03/2012 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet en artikel 21 van het koninklijkbesluit: verblijf in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de wet vereiste binnenkomstdocumenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoekster een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

2.2. Ter zitting wordt de vraag gesteld aan de advocaat van verzoekster of de *dominus litis* recent nog contact gehad heeft met verzoekster. De advocaat van verzoekster antwoordt dat er een tijdje geleden nog een brief werd verstuurd naar verzoekster en dat deze zending niet is teruggestuurd naar de afzender en dat er getelefoneerd werd maar dat het de voice mail van verzoekster was, er is dus geen telefonisch contact geweest. Verzoekster is niet recent langs geweest op kantoor.

De verwerende partij deelt mee dat er een nieuwe aanvraag op grond van artikel 9ter werd ingediend op 18 augustus 2014 en dat deze ontvankelijk werd verklaard op 22 september 2015, maar dat het attest van immatriculatie nooit kon worden afgegeven aan verzoekster omdat zij van ambtswege werd afgevoerd sedert januari 2014. De verwerende partij merkt op dat zij meent dat er geen belang meer is in hoofde van verzoekster gezien verzoekster haar attest van immatriculatie nooit heeft afgehaald.

Er dient te worden vastgesteld dat het onduidelijk is of verzoekster nog op het Belgisch grondgebied verblijft. De advocaat van de verwerende partij verschaft informatie waaruit blijkt dat hier sterk aan getwijfeld kan worden (verzoekster is niet komen opdagen om haar tijdelijk verblijfsdocument af te halen) en de advocaat van verzoekster bevestigt dat er recent geen persoonlijk contact (telefonisch of op kantoor) meer is geweest.

Er kan bijgevolg worden aangenomen dat er geen indicaties zijn dat verzoekster nog op het Belgisch grondgebied verblijft, zodat kan worden aangenomen dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevoerd. Er worden alleszins geen tegenindicaties aangebracht.

Inzake de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, wordt opgemerkt dat artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet het volgende bepaalt: “*De in België verblijvende vreemdeling (...) kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.*”

Een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van vreemdelingenwet heeft slechts betrekking op de aanvrager die in België verblijft (RvS 21 december 2012, nr. 221 898). Gezien verzoekster niet meer in België verblijft, alleszins wordt een indicatie hiervan op geen enkele wijze gegeven, kan de vernietiging van de eerste bestreden beslissing haar geen voordeel meer opleveren.

De tweede bestreden beslissing werd uitgevoerd, het beroep is zonder voorwerp wat deze bestreden beslissing betreft. De vernietiging van de eerste bestreden beslissing kan verzoekster geen voordeel meer opleveren, gezien zij niet meer in België verblijft.

Het beroep is niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

2.3. Ten overvloede wordt hieraan toegevoegd dat, in het onwaarschijnlijke geval verzoekster nog steeds in België zou verblijven, zij evenmin nog een belang vertoont bij de vernietiging van de bestreden beslissingen om volgende redenen: haar latere aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 18 december 2014 werd ontvankelijk verklaard op 22 september 2015 waardoor zij recht had op een attest van immatriculatie in afwachting van de behandeling van haar aanvraag. Verzoekster heeft dus verkregen wat zij wenste te bekomen middels huidig beroep: een nieuw onderzoek ten gronde van de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen en een tijdelijk verblijfsrecht voor de duur van dit onderzoek.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET